

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114224168
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114224168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v G. G., dieťa rodičov: matka S. N. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XX, G. G., zastúpená JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, so sídlom J. A. Kuzmányho 18B, Banská Bystrica a otec S. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, K., zastúpený JUDr. Líviou Krňčokovou, advokátkou, so sídlom 29. augusta 5, Bratislava, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18. 09. 20115 č. k. 31P/307/2014 - 255, takto

rozhodol:

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým zveril maloletého S. N., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky, s a n e d o t ý k a .

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloleté dieťa do výchovy matke, určil vyživovaciu povinnosť pre otca maloletého dieťaťa, upravil styk a uložil matke povinnosť na podávanie informácií otcovi o stave dieťaťa. Rozhodol tak s odôvodnením, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, nevedia sa dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, preto bolo potrebné, aby o takejto úprave rozhodol súd.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Podľa jej názoru okresný súd nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti, pretože nesporné náklady na dieťa sú vysoké, pričom neboli zohľadnené tiež náklady dieťaťa na bývanie. Pokiaľ ide o byt, ktorý vlastní v G., tak z tohto nemá žiaden prospech, pretože výška príjmu za prenájom sa rovná nákladom, ktoré matka musí vynaložiť na zabezpečenie chodu bytu. Poukazovala tiež na to, že otec previedol svoj majetok darovacou zmluvou na svoju matku so zámerom zničiť majetkové pomery, preto bolo potrebné aj na túto okolnosť prihliadnuť. Pokiaľ ide o zameškané výživné, tak je toho názoru, že aj keď dlh na zročnom výživnom je pomerne vysoký, tak tento si otec spôsobil sám, keď neplnil riadne vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa. Vzhľadom na vyššie uvedené bola toho názoru, že je dôvod na zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku o výživnom tak, že otcovi bude uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého S. mesačne sumou vo výške 200,- Eur a zameškané výživné bude otec splácať vo výške 100,- Eur mesačne spolu s bežným výživným. Taktiež nepovažovala za správne rozhodnutie okresného súdu vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, pretože sa domnieva, že otec by sa mal stretávať s maloletým dieťaťom len každý páry týždeň v sobotu od 9.30 h do 11.00 h, a to za účasti matky, ako určil okresný súd. Vo výroku o povinnosť matky podávať informácie otcovi žiadala návrh zamietnuť. Úpravu styku žiadala

z toho dôvodu, že záujem otca vo vzťahu k maloleťmu dieťaťu nebol dostatočný a taktiež otec mal problémy s tým, aby sa vzhľadom na svoju pracovnú zaneprázdnenosť s maloleťm riadne stretával. Navrhovanú úpravu styku preto považovala za primeranú veku a potrebám maloleťého dieťaťa.

Na odvolanie matky sa vyjadril opatrovník maloleťého dieťaťa, žiadal prehodnotiť rozhodnutie okresného súdu ohľadom výšky výživného na maloleťé dieťa. Toto úrad navrhol aj pokiaľ sa týka úpravy styku otca s maloleťm dieťaťom. Podľa názoru opatrovníka maloleťého dieťaťa otec má možnosti informovať sa o stave maloleťého dieťaťa a jeho vývoji, a preto pokiaľ bola matke takáto povinnosť uložená, tak žiadal návrh zamietnuť.

Otec maloleťého dieťaťa na odvolanie matky podal písomné vyjadrenie, v ktorom reagoval na dôvody uvádzané matkou v podanom odvolaní a tieto nepovažoval za dôvodné a žiadal rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v napadnutých výrokoch v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Z obsahu podaného odvolania matky maloleťého dieťaťa vyplýva, že táto nenapadla rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol maloleťý S. N., nar. XX. XX. XXXX, zverený do jej osobnej starostlivosti a opatery.

Podaným odvolaním napadla rozsudok okresného súdu v ostatných výrokoch, a to najmä vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloleťm dieťaťom, ako aj vo výroku o určení výživného, zameškaného výživného a výroku, ktorým bola matke uložená povinnosť podávať informácie o zdravotnom stave a ďalšom vývoji maloleťého dieťaťa.

Na základe podaného odvolania matky maloleťého dieťaťa preto krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu len v napadnutých výrokoch. Nenapadnutého výroku, ktorým bol maloleťý S. N., nar. XX. XX. XXXX, zverený do výchovy a opatery matke sa krajský súd nedotkol, pretože v tomto výroku rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť.

Vzhľadom na to, že rodičia maloleťého dieťaťa spolu nežijú a nevedia sa dohodnúť na úprave výkonu práv a povinností vo vzťahu k maloleťmu dieťaťu, tak správne okresný súd postupoval podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine a na základe návrhu matky maloleťého dieťaťa rozhodoval o tom, komu z rodičov zverí maloleťé dieťa do výchovy a ktorý z rodičov bude platiť na maloleťé dieťa výživné vrátane ďalšej úpravy práv a povinností vo vzťahu k maloleťmu dieťaťu.

Pretože maloleťé dieťa bolo zverené do výchovy a opatery matky a v tomto výroku rozsudok okresného súdu napadnutý nebol, tak krajský súd sa zaoberal námietkou matky v podanom odvolaní, ktorá sa dotýkala úpravy styku otca s maloleťm dieťaťom.

Z obsahu spisu je nesporné, že otec má záujem stretávať sa s maloleťm dieťaťom, a to častejšie, ako navrhovala matka, a to z dôvodu, že býva mimo bydliska maloleťého dieťaťa a je schopný si veci zabezpečiť tak, aby bol častejšie s maloleťm dieťaťom.

Maloleťý S. N., nar. XX. XX. XXXX, je vo veku vyše O. rokov. Aj krajský súd je toho názoru, že pokiaľ rodičia maloleťého dieťaťa nežili spolu a otec má záujem sa stretávať s maloleťm dieťaťom, tak vzhľadom na vek maloleťého dieťaťa je to potrebné, aby sa tento styk otca s maloleťm dieťaťom uskutočňoval za prítomnosti matky. Túto okolnosť správne vyhodnotil aj okresný súd vo svojom rozhodnutí.

Okresný súd upravil styk otca s maloleťm dieťaťom tak, že tento je oprávnený sa s maloleťm dieťaťom stretávať každý párný týždeň v sobotu od 15.00 h do 17.00 h a každý párný týždeň v nedeľu od 9.00 h do 11.00 h za osobnej účasti matky.

Vzhľadom na uvádzaný denný režim maloleťého dieťaťa matkou na pojednávaní okresného súdu považuje takto upravený styk otca s maloleťm dieťaťom aj krajský súd za primeraný, a to z dôvodu, že

otec nežije v mieste bydliska maloletého dieťaťa a pokiaľ má záujem sa s maloletým dieťaťom stretávať, správne to okresný súd vyhodnotil takým spôsobom, že upravil tento styk dvakrát do mesiaca, a to v sobotu a nedeľu.

Aj keď je maloleté dieťa vo veku vyše O. rokov, tak je potrebné, aby sa od jeho útleho detstva na jeho vývoji a formovaní osobnosti podieľal aj otec. Preto je nevyhnutné, aby bolo aj otcovi maloletého dieťaťa umožnené stretávať sa s maloletým dieťaťom, pričom postupne za prítomnosti matky maloletého dieťaťa si toto bude môcť na prítomnosť otca zvyknúť.

Ďalší vývoj v otázke styku otca s maloletým dieťaťom bude závisieť aj od toho, akým spôsobom bude otec pristupovať k upravenému styku s maloletým dieťaťom a či jeho prítomnosť bude pozitívne vplývať na maloleté dieťa. Od toho bude závisieť to, či v budúcnosti sa bude môcť styk otca s maloletým dieťaťom rozšíriť alebo naopak, bude potrebné styk otca s maloletým dieťaťom zúžiť, prípadne zakázať.

Je teda len na oboch rodičoch maloletého dieťaťa, aby spoločne a zodpovedne pristúpili k výchove maloletého dieťaťa tak, aby sa to pozitívne prejavilo na formovaní osobnosti maloletého dieťaťa.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani fakt, že otec v písomnom podaní na č. I. 159 až 161 spisu deklaroval to, že má pochybnosti o otcovstve vo vzťahu k maloletému dieťaťu a podal návrh na zapretie otcovstva, ktoré je vedené pod sp. zn. 10C/87/2015. Aj táto okolnosť môže mať podstatný vplyv na vzťahy medzi matkou maloletého dieťaťa a otcom maloletého dieťaťa, čo sa môže odraziť aj v styku otca s maloletým dieťaťom. Zatiaľ však, pokiaľ nie je právoplatne rozhodnuté o tom, že S. A., nar. XX. XX. XXXX, nie je otcom maloletého S. N., nar. XX. XX. XXXX., je vedený ako otec maloletého dieťaťa a zatiaľ má rovnaké práva a povinnosti ako každý iný rodič maloletého dieťaťa. Aj keď otec mal podať takýto návrh na Okresný súd Banská Bystrica, tak odvolanie proti rozsudku okresného súdu, ktorým boli upravené jeho práva a povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu, nepodal. Bude preto záležať len na ňom, ako sa k uvedenej otázke postaví a akým spôsobom prejaví skutočný záujem o výchovu maloletého dieťaťa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu v otázke úpravy styku za vecne správne.

Pokiaľ ide o úpravu vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu, tak je krajský súd toho názoru, že výživné na maloleté dieťa bolo určené v súlade s ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa názoru krajského súdu okresný súd zohľadnil všetky skutočnosti dôležité pre určenie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťaťa, pričom vzhľadom na príjem otca maloletého dieťaťa ako aj vek maloletého dieťaťa považoval určené výživné vo výške 140,- Eur na maloleté dieťa aj krajský súd za primerané. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ide o dieťa vo veku O. rokov. Jeho potreby so stúpajúcim vekom, fyzickým a duševným vývojom sa budú postupne zvyšovať, a preto je potrebné, aby aj na strane otca maloletého dieťaťa bol vytvorený priestor na to, aby otec aj v budúcnosti mohol pokryť zvyšujúce sa potreby maloletého dieťaťa.

Námietku matky maloletého dieťaťa, ktorá smerovala proti výroku, ktorým jej bola uložená povinnosť podávať otcovi stručné informácie o zdravotnom stave a napredovaní maloletého dieťaťa, oznámiť mu adresu pediatra a iného odborného lekára a iné podstatné veci týkajúce sa výchovy a opatery dieťaťa vždy do 30. dňa každého nepárneho mesiaca v roku, nepovažuje krajský súd za dôvodnú, lebo otec má podľa ustanovenia § 24 ods. 5 Zákona o rodine na také informácie právo. Pokiaľ túto otázku vyriešil okresný súd už v rámci rozhodovania o otázke zverenia maloletého dieťaťa do výchovy a určení práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu, tak jeho postup bol v súlade so zákonom, pretože to požadoval otec maloletého dieťaťa vzhľadom na to, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú spolu v spoločnej domácnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch za vecne správny, a preto ho v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Nenapadnutých výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd nedotkol.

Ak v budúcnosti dôjde k zmene pomerov, môže ktorýkoľvek z rodičov maloletého dieťaťa podať návrh na novú úpravu práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Pre takúto zmenu súdneho rozhodnutia však musí nastať zmena pomerov, ktorá bude odôvodňovať zmenu pôvodnej úpravy práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.